

دانشگاه اماراتی در جمع

دانشگاه‌های برتر جهان

دانشگاه های امارات به یک مقصد آموزشی برای دانشجویان بین المللی تبدیل شده اند.۶.دانشگاه اماراتی بر اساس طبقه بندی بنیاد تایمز در سال ۲۰۲۴ در بین ۱۰۰۰ دانشگاه برتر جهان.دانشگاه ابوظبی رتبه اول پس از آن دانشگاه خلیفه رتبه دوم و دانشگاه امارات رتبه سوم، دانشگاه شارجه رتبه چهارم، دانشگاه زاید رتبه پنجم و دانشگاه آمریکایی شارجه در رتبه ششم قرار گرفتند. ۱۰ دانشگاه برتر جهان شامل هفت دانشگاه آمریکایی و سه دانشگاه بریتانیاییست که دانشگاه آکسفورد در رتبه اول جهان قرار دارد.

ترامو در ابوظبی؟ قطارهای جدید بدون ریل در خیابان‌های پایتخت

آبا سرویس مدرن و شیک حمل و نقل سریع خودکار (ART) معرفی شده در خیابان های شهر ابوظبی را دیده‌اید؟ آخر هفته گذشته، ساکنان پایتخت شاهد معرفی این سرویس پیشرفته بودند. این وسیله نقلیه برقی با سه واگن و تهریه مطبوع اکنون در مسیرهای پرطرفدار توقف می کند.

سرویس ART، وسیله نقلیه بدون ریل که معمولاً به عنوان ترکیبی از اتوبوس و تراموا توصیف می شود، دارای نشان مرکز حمل و نقل یکپارچه (ITC) وزارت شهر داری ها و حمل و نقل (DMT) است. اولین بار در جزیره یاس و جزیره سعدیات معرفی شد و اکنون خدمات رسانی به سرزمین اصلی را آغاز کرده است. در آنچه که انتظار می رود فاز جدید پروژه جایجایی هوشمند آینده‌نگر ابوظبی باشد، ARTما بین مرکز خرید ریم و مرکز خرید مارینا از طریق خیابان زاید اول، که به عنوان خیابان الکترآ شناخته می شود، فعالیت می کنند.

در حال حاضر، خدمات سازگار با محیط زیست و بدون آلایندگی در روزهای جمعه، شنبه و یکشنبه در شهر انجام می شود.

ظرفیت ۲۰۰ مسافر

این وسیله نقلیه برقی نوآورانه می تواند تا ۲۰۰ مسافر را در خود جای دهند و تحرک پایدار را در شهر افزایش دهند. چیدمان صندلی ها مشابه آنچه در مترو دبی دیده شده است، با صندلی های مخملی، بند برای مسافران ایستاده، پنجره های پانوراما و اعلان دیجیتال توقف هاست که به طور یکپارچه خطوط را تغییر می دهد.

در برخی مکان ها، جایگاه های اختصاصی برای توقف قطار وجود دارد. در برخی دیگر، در ایستگاه های اتوبوس عمومی عادی متوقف می شود. ایستگاه ها با برچسب روی پیاده رو مشخص شده‌اند.

یکی از این قطار ها نیز در یک ایستگاه اتوبوس با هدف ایجاد آگاهی در بین مسافران در مورد جدیدترین وسیله تحرک هوشمند در شهر مشاهده شد.

این سیستم حمل و نقل سریع بهبود یافته که بدون سیستم قطار حمل و نقل انبوه را ریل کار می کند، افزوده ای عالی برای تسهیل سفرهای شهری است، درست قبل از فصل شلوغی که پایتخت قرار است میزبان بیش از ۱۵۰ رویداد باشد.

خدمات نوآورانه و بدون آلودگی

اعضای جامعه از یافتن یک وسیله نقلیه تراموا مانند دبی که در شهر ابوظبی کار می کند اما بدون هیچ مسیر یا زیرساخت خاصی در خیابان ها کار می کند، شگفت زده می شوند. ساکنان این خدمات را که مصادف با جشن های "سال پایداری" در امارات متحده عربی است، تمجید کردند.

این قطارها در حال حاضر ریم مسال و مارینا مال را از طریق مقاصد محبوبی مانند جزیره گالریا المریه، میدان مارینا، مسجد شیخ هزه بن سلطان، قصر الحسن نمادین، پارک خالدیه، مرکز انرژی ابوظبی، پارک شیخه فاطمه، کورنیش، بیمارستان‌هایی مانند NMC Specialty و LLH، و هتل‌هایی مانند سیتی سیزنز الحمرا، شرایتون الخالدیه و ریکسوس مارینا ابوظبی بهم متصل میکند.اولین مسافر از ریم مال ساعت ۱۰ صبح و آخرین سفر تا ساعت ۱۴ و سرویس دهی از مرکز خرید مارینا از ساعت ۱۱ صبح شروع می شود و آخرین سفر تا ساعت ۱۵ است. زمان‌بندی زنده را می‌توان از طریق Google Maps و برنامه رسمی Darbi در روزهای جمعه، شنبه و یکشنبه ردیابی کرد.

مسافران همچنین می توانند کد QR را در قطار ها و مواردی که در برخی از ایستگاه های اتوبوس پست شده اند اسکن کنند تا از جزئیات و به روز رسانی های بیشتر در مورد خدمات، زمان بندی و مقاصد جدید مطلع شوند.۷.ایرانیان امارات

فراخوان

یک شرکت معتبر نیازمند مسئول فنی خانم با مدرک کارشناس ارشد شیمی می باشد.

لطفا با شماره زیر تماس بگیرید.

۰۶۹۴۰۳۳۲۰۶۶۳۰

گروه دانش دریا-محمد رحیمی - آن‌چه

بارها مورد تاکید ما در روزنامه دریایی

اقتصاد سرآمد بوده و هست، مقایسه

منصفانه و آماده‌ی واقعی است. بازی با آمار و ارقام و آمارسازی، کاری است که رویه‌ی همیشگی دولت‌ها بوده و هست. روسای سازمان‌ها، عطش غریبی در آمارسازی دارند و با استفاده از تریبون‌های ملی و سازمانی، آن را در بوق و کرنا می‌کنند.

در مقام مقایسه، به نوعی مقایسه می‌کنند که چیزی جز قیاس مع الفارق نیست. مثلاً بسا هیجان تمام، داشته‌های امروز جمهوری اسلامی را با حدود نیم قرن پیش و با دوره شاهی مقایسه می‌کنند. مقایسه‌ای که دیگر معنا ندارد؛ زیرا زمان برای دوره شاهی به پایان رسیده است. اینان حساب نمی‌کنند که نمی‌توان سال ۱۴۰۲ را با ۱۳۵۷ و قبل از آن با یک ترازو سنجید. برآورد نمی‌کنند که اگر رژیم گذشته ادامه داشت، اکنون به کجا رسیده بود. تحلیل درستی از این روند نمی‌دهند. برای مثال اگر با تحلیل و آمار درست، منصفانه ثابت کنند که اگر رژیم گذشته ادامه داشت، اکنون ما تخریب و نابود شده بودیم، باقی حرف‌های آن‌ها شنیدنی است؛ اما با رویه‌ای که اکنون در پیش گرفته و بدون انصاف، قیاس‌های عجیب و غیرمنطقی می‌کنند، اعصاب ملت را به هم می‌ریزند.

ما در کل به رفتن یک رژیم دست نشانده و خوار با شاهی بی‌اصالت و ترسو راضی هستیم و تنگ‌های آن رژیم را از یاد نمی‌بریم. مثلاً پادمان نمی‌رود که سران سه کشور امریکا-روس و انگلیس بدون اجازه از شاه در تهران جلسه گرفتند. شاه بعد از آن که با خبر شد که سران سه کشور بدون هماهنگی و بدون اجازه و بدون این که برای شاه ایران، ارزش یک لنگه کش قاتل شوند، خودشان هماهنگ کردند و خودشان جلسه گذاشتند، به جای خشم و عصبانیت، چند تکه فرش نفیس برداشت و رفت به دست‌بوس مهمان‌های ناخوانده! همین سال گذشته بود که سفیر انگلیس با همان سه صندلی معروف که روسای

جمهوری سه کشور مذکور، روی آن نشسته بودند، عکس یادگاری گرفت و در رسانه ها منتشر کرد. یعنی عمق تحقیر تا جایی است که بعد از گذشت نزدیک به ۷۰ سال، هنوز آن تحقیر در ذهن دوست و دشمن باقی مانده است. البته که رژیم شاهی جایی برای دفاع از خود باقی نگذاشته است. البته که ما به انقلاب اسلامی سال ۵۷ مفتخریم؛ اما همه این‌ها دلیل

نمی‌شود که ما انصاف را کنار بگذاریم. آقای قرائتی در یکی از کلاس‌های قرآنی خود با انصاف گفت: همه چیز دوره شاه بد نبود. اگر خیال کنیم همه چیز شاه بد بوده باید همین آسفالتهای خیابان‌ها را هم بکنیم و دور بریزیم.

نکته ارزشمندی این استاد قرآنی گفت. انصاف داشت. حق را گفت. در رژیم شاهی با تمام نکبتی که داشت، چیزهای خوبی هم بود که ما در دایره انصافی که از دین مقدس یاد گرفته‌ایم، باید به آن اشاره کنیم و خود را صحیح مقایسه کنیم. نه این که وجوه زشت و بد شاهی را با وجوه زیبایی خود مقایسه کنیم. نه این که آمارهای راکد شاهی را در نظر بگیریم و خیال کنیم که یک عالمه درصد از آن‌ها جلو افتاده‌ایم. به هر روی، انصاف، انصاف، انصاف در تحلیل، در آمار، در مقایسه.

نمونه خارجی

برای فهم انصاف در تحلیل و آمار، اجازه بدهید یک مورد خارجی را مد نظر قرار دهیم. امارات متحده عربی.

در دوره شاهی، همین امارات متحده عربی، تلی از خاک بود. بیابان لم یسرع. جایی که تحمل آن برای چند ساعت ممکن نبود. روستایی بزرگ بود. بی امکانات و بی‌نام و نشان. اما در همان حال، ایران آن زمان، کشوری پیشرفته و آباد به حساب می‌آمد. اگر نقل قول وزیر آبادانی و مسکن شاه را ملاک نظر قرار دهیم: در آن زمان ایران عبارت بود از چند استان آباد و انبوهی استان‌های ویران. در این میان، تهران، اصفهان، مشهد، تبریز، شیراز و کرمانشاهان از جمله استان‌های خوش منظره بودند. البته امکاناتی که در تهران بود، در هیچ شهر دیگری نبود. می‌توان گفت این چند شهر آباد یا شسبه آباد ایران آن زمان بود که در مقایسه با امارات متحده عربی، نتیجه این بود که امارات دهات بزرگ بود و ایران کشوری آباد. دبی، یک روستای درهم و برهم بود و تهران یک شهر باشکوه.

وجه تسمیه دبی آن زمان از نگاه و خاطره حاکم امروز دبی شنیدنی و خواندنی است. این مورد را بخوانید تا نتیجه نهایی را بنویسم:

تمسخر دبی دهه ۸۰

حاکم دبی همیشه به پتانسیل گردشگری امارت اعتقاد داشته است – حتی در دهه ۸۰ که بسیاری به

یک مقایسه منصفانه در تحلیل «اقتصاد سرآمد»:

وجه تمایز ما با امارات؛ دبی مقصد گردشگری جهان!

مقایسه منصفانه کدام است؟ آمار واقعی کجاست؟

این ایده می‌خندیدند.

شیخ محمد بن راشد آل مکتوم، معاون رئیس کشور و نخست وزیر امارات و حاکم دبی، حکایت تکان‌دهنده‌ای را در مورد چگونگی واکنش‌ها هنگام باز کردن موضوع توسعه امارت به عنوان یک مقصد گردشگری به اشتراک گذاشت.

او گفت که در آن زمان وزیر جوانی در واسط ۳۰ سالگی بود. او در یکی از نشست‌های شورای همکاری شرکت کرد، جایی که وزیران درباره بحران‌ها و چالش‌های به ظاهر بی‌پایان منطقه بحث می‌کردند.

«من جوان‌ترین فرد حاضر در جلسه و بی‌حوصله‌ترین فرد از صحبت‌های سیاسی بی‌پایان بودم. خواستم صحبت کنم و به وزرا پیشنهاد دادم: چرا شهرهای خلیج را به مقاصد گردشگری جهانی تبدیل نکنیم و آیا می‌توانیم از دبی شروع کنیم؟» این پیشنهاد جسورانه توجه وزرای قدیمی را به خود جلب کرد اما نه به شکل مثبت.

شیخ محمد می‌گوید: «همه نگاه‌ها به من معطوف شد.» و افزود: «سپس سکوتی حاکم شد که با خنده یکی از وزرای خارجه مسن‌تر شکسته شد.»

وی (وزیر امور خارجه) گفت: «گردشگران در دبی و شهرهای خلیج ما چه خواهند یافت؟ بیابان؟ شن؟ گرما و رطوبت؟ بقیه خندیدند.»

سپس وزیر با لحنی ارشد خطاب به شیخ محمد گفت: «میراث فرهنگی، تمدن و تاریخ بشر در دبی کجاست تا گردشگران بتوانند از آن بازدید کنند؟» شیخ محمد می‌گوید: «با او بحث نکردم. اما ناراحت شدم، زیرا با خود اندیشیدم که چرا نمی‌توانیم از ثروت خود بهتر استفاده کنیم؟ چرا نمی‌توانیم به جوانان خود اعتماد کنیم؟ و آیا نمی‌توانیم چیزی غیر از آنچه می‌دانیم و با آن آشنا هستیم، امتحان کنیم؟»

چهار دهه بعد

چهار دهه بعد، تاریخ به وضوح نقطه نظر شیخ محمد را تأیید کرده است.

حاکم دبی – که به عنوان نیرویی که در پس تبدیل امارت به یکی از برترین شهرهای جهان شناخته می‌شود – نتایج آخرین گزارش سازمان جهانی گردشگری سازمان ملل را با افتخار به اشتراک گذاشت.

شیخ محمد گفت: «امارات با درآمد مجموع ۲۲۴ میلیارد درهم (۶۱ میلیارد دلار) تنها در سال گذشته، رتبه چهارم را در بین پردرآمدترین مقاصد توریستی در جهان به دست آورد و از کشورهای قدیمی‌تر مانند فرانسه، ایتالیا، ترکیه و آلمان در گردشگری بین‌المللی بهتر عمل کرد.»

وی افزود: «تنها ایالات متحده آمریکا، اسپانیا و انگلیس در رتبه‌بندی پیش از ما هستند.»

شیخ محمد ادامه داد: «این گزارش را خواندم و به یاد دستم، او وزیر خارجه، افتادم.»

و اکنون ۸ دهه بعد!

دیروز اگر تهران را با دبی مقایسه می‌کردیم، خنده‌مان می‌گرفت. دبی بریبابان خشک و بی آب و علف که فقط می‌شد با شستر در آن بچرخي، با تهرانی که عروس خاورمیانه بود، قابل مقایسه نبود.

اما امروز چه؟ آیا تهران با دبی قابل مقایسه است؟ چگونه؟ کدام زیباتر و برتر هستند؟

مقایسه منصفانه درست همین است. ما جلو بودیم و اکنون از امارات بیابانی، قطب چهارم توریست جهان ساخته شده و در کشور ایران، صنعت توریسم تقریباً وجود ندارد.

طبق آمار سازمان های جهانی، کشور ایران جزو ده کشور برتر دنیا در قابلیت صنعت گردشگری است و انواع طبیعت زیبا و چهار فصل دارد. فصلی که در هم می آیند و می روند. مثلاً در منطقه کرمانشاه، تا تپه تا قصر شسیرین و خسروخان، گل های بهاری رویده‌اند. کجای دنیا چنین طبیعت عجیبی دارد که به فاصله یک بند انگشت، فصل زمستان سرد با بهار سبز کنار هم قرار بگیرد. طبیعت شگرف کهکیلویه و بویر احمد چه؟ طبیعت عجیب کردستان جطور؟ طبیعت جادویی سبیلان چه؟ طبیعت سبز شمال؟ صحرای کویری یزد و... هر نقطه از ایران یک طبیعت بکر دارد. اما امارات چه داشت؟ فقط بیابان و شتر.

در مباحث تاریخی و انثار باستانی دیگر ورود نمی‌کنم. خودتان بهتر می‌دانید که ایران چه گنج اسرارآمیزی است؛ اما از این همه نعمت از مسیر صنعت توریست چه به ما رسیده است؟ بعد از چهار دهه، دبی به قطب گردشگری رسید و ما بعد از چهار دهه به کجا؟

به قول حافظ:

صلاح کار کجا و من خراب کجا

بین تفاوت ره کر کجاست تا یکجا

وجه تمایز ما با امارات

تفاوت ما با امارات این است: اگر دهه ۸۰ میلادی کسی می‌گفت که من ایران را به جایی می‌رسانم که از گردش گر خالی باشد، به او می‌خندیدند.

همان طور که به امارات دهه ۸۰ خندیدند.

اما اکنون، تخیل امارات به واقعیت تبدیل شده است و واقعیت ما به تخیل. این وجه تمایز امروز ماست.

مقایسه منصفانه

مقایسه منصفانه یعنی این که خودمان را با رقبا مقایسه کنیم. فاصله‌ها را درست اندازه گیری کنیم و همان گونه که رهبر عظیم‌الشان می‌فرمایند: «با مردم با صداقت سخن بگوییم.» آمار غلط، نتیجه غلط در پی دارد. گول زدن خودی‌ها چه فایده دارد؟ راستش را بگوید که خداوند از دروغ‌گویان بی‌زار است.

۱. کاهش بیماریهای قلبی و عروقی

۲. کاهش سکنه‌های قلبی

۳. پیشگیری از افزایش فشار خون

۴. پیشگیری از بیماریهای التهابی مفصلی مانند

روماتیسم ، آرتریت روماتوئید

۵. رشد مغز و سلامت سیستم عصبی جنین

۶. افزایش وتقویت قدرت حافظه و یاد گیری

• وزارت بهداشت و درمان و آموزش پزشکی

• انستیتو تحقیقات تغذیه ای و صنایع غذایی کشور

• سازمان شیلات ایران

